

EM bænkes i Jekatarinburg, Rusland

21. november:

Søndag formiddag var der samling på tropperne i København, hvor Mads, Michael, Jeppe, Annemia og undertegnede mødtes på Kastrup fineste fineste pizzeria til lidt formiddagsmad inden dagens rejse. Efter maden og et par ekstra sikkerhedskontroller, så var vi klar til den første stræk med flyveren, med Moskva som målet. Små to timer senere landede vi i Sjeremetevo, en af Moskvas tre større lufthavne, og fik vores første møde med det obligatoriske bureaukrati, der følger med når man rejser længere væk. Men med lidt tålmodighed, så fik vi alle vores immigrationskort og blev sendt ud i den åbne del af lufthavnen. Så skulle vi en tur gennem den lokale sikkerhedskontrol og så var der lige et par timer der skulle slås ihjel inden vi skulle med den næste flyver til Jekaterinburg. Men dette var intet problem da lufthavnen hørte til i den pænere ende af lufthavne, havde gode indkøbsmuligheder og ikke mindst en fornuftig burgerbar. Men vi nød vores

burger kom der dog en foruroligende melding fra vores udsendte ”rekognosceringsløfter”, Jakob, der var taget afsted to dage i forvejen: vi skulle være forberedt på selv at betale for vores hotel ved ankomsten.

Da klokken var 21.30 steg vi ombord på flyveren. Foran ventede 2 timers flyvning inden vi landede i Jekaterinburg lidt i 2 om natten (der var også to timers tidsforskel i forhold til Moskva-tid). Da vi kom ind i lufthavnen fra flyveren kom man direkte ind i hallen med bagageudlevering. Efter ti minutter var alle vores tasker på vores vogn.

Dernæst skulle vi se om vi kunne finde vores bus til hotellet. Her kørte alt som smurt. Vores to chauffører stod lige uden for døren til ankomsthallen, så vi kunne ikke undgå at se dem og de skulle kun have os med. Så eneste forsinkelse var var den tid de skulle bruge på at betale parkeringsbilletten. Derefter fulgte en kort køretur gennem Jekaterinburgs snedækkede gader, inden vi var ved hotellet. Sjældent har det været så let at komme fra lufthavn. Russisk effektivitet. Men men men... når alt går næsten for let, så ved man at der må være noget galt. Og det gjorde der selvfølgelig også da vi var ankommet til hotellet. Der stod to flinke piger i receptionen der sikkert var ganske gode til deres arbejde, men engelsk var ikke deres spidskompetence. De kunne godt se vores reservation af hotelværelser, men der var ikke betalt. Efter næsten en time var det lykkedes os at få nogle værelser og betalt for dem, men dog ikke dem vi havde bestilt. Klokken var nu et godt stykke efter 3 om natten og vi var trætte, så vi valgte at skynde os i seng og

så måtte vi klare problemet med værelserne dagen efter. Situationen var nu at Jeppe havde fået et dobbeltværelse, men kun for én nat. Michael havde fået et enkeltværelse, indtil den 25. november (men vi skal først flyve den 26.). Mads fik kort til Jakobs værelse og det havde de korrekte datoer. Annemia og jeg havde et dobbeltværelse indtil den 25. Det kan godt være at de kunne se vores reservation, men de gad åbenbart ikke give os de værelser vi havde bestilt. Men vi sov godt, og det var da altid noget 😊

22. november:

I løbet af formiddagen mødtes de fleste af os ved morgenbuffeten og her stødte til Jakob til selskabet. Han fortalte at det havde taget ham 1,5 time at få den nødvendige akkreditering, så dette måtte blive det første opgave, da vi heller ikke ville kunne komme ind på stævnestedet uden akkrediteringen. Der var ikke nogen åbningstider på stævnekontoret, men sidst på formiddagen blev det bemandet. Og så satte vi os ellers i kø til akkreditering. Set med danske øjne var det lidt sjovt at se at det skulle kræve 4 mand til holde styr på dette. Efter 1,5 time havde vi alle fået vores akkreditering og der var betalt for transport til og fra lufthavnen -men kvitteringen kunne de først udskrive senere på dagen, så jeg skulle komme tilbage klokken 20. Hotelværelserne ville de også gerne hjælpe med. Til dette fik vi aftalt en tid klokken 17. Ja så bliver dagen jo hurtigt fyldt ud.

Da der kun var 1,5 km fra hotellet til stævnestedet blev vi enige om at gå over til stævnestedet for at se på forholdene og alle løfterne skulle også træne lidt. Træningen blev klemt ind mellem to løftegrupper, da det, som sædvanligt, kun er muligt at træne i opvarmningsområdet, der består af 5 Eleikobænke med dertilhørende (helt nye) skiver.

3. løft: Valget faldt på 200 kg. Hvis vi skulle gå efter en bedre placering, skulle vi have valgt 207,5 kg, hvilket ikke syntes sandsynligt at løfte. 200 kg er desuden en dejlig milepæl at runde samtidig med at det er EM A-krav. Desværre kom stangen ikke op denne gang. Med en lidt bedre bane ville det dog ikke have været en urealistisk vægt i dag.

Dermed sikrede Michael dagens første medalje med en flot tredjeplads.

Jakob:

Mens Michael var på platformen klarede Jakob opvarmningen ude bagved. Opvarmningen var denne gang i selskab med hans egen konkurrent fra Finland, Simo, og hans lidt lettere landsmand.

På papiret ville dette blive en kamp mellem Simo fra Finland, som farvoritten og Russeren Konstantin og Jakob som to jævnbyrdige modstandere.

1. løft: Jakob havde valgt 220 kg som første vægt. Og stangen fløj let og ubesværet op. Jakob virkede også overrasket over at den følte så let. Set udefra lignede det næsten også mere et opvarmningsløft. Dommerne var glade og gav tre hvide lamper.

2. løft: Vi blev hurtigt enige om en øgning til 227,5 kg. Russeren startede på 222,5 kg og havde også fået denne, så på denne måde vil Jakob øge vægten lidt og samtidig kunne holde russeren bag sig. Finnen løftede let 230 kg i hans første løft. Endnu engang blev stangen løftet let og ubesværet og samtidig godkendt med alle tre dommerstemmer. Russerens andet løft blev til gengæld underkendt, mens finnen let løftede hans andet løft på 237,5kg

3. løft: Vi blev enige om at melde højt ud og eventuelt udnytte muligheden for at sænke vægten, hvis det skulle blive nødvendigt. Russeren havde endnu engang meldt 227,5 kg til tredje forsøg. Finnen havde klogligt valgt 240 kg til tredje forsøg, selvom han umiddelbart ville være god for en del mere. Han vejede mindre end Jakob og samtidig havde han et højere lodtrækningsnummer. Russeren missede hans forsøg. Dermed var andenpladsen sikret. Derfor lod vi vægten blive, da dette ikke virkede som en urealistisk vægt for Jakob,

så godt, som han var kørende i dag. Omvendt ville det heller ikke give mening at øge den yderligere, da finnen umiddelbart var den stærkeste af de to. Jakob gik derpå ind og løftede de 240 kg med overraskende overskud. Alle tre dommere kvitterede da også med hvide lamper. Desværre for os, så løftede finnen også hans vægt. Dog gav han en smule drama undervejs, da han fik stangen lidt ud af bane og måtte korrigere på vejen til udstrækning. Men den blev godkendt 2-1.

Dermed sikrede Jakob dagens anden medalje på en dag, hvor han sprudlede af kraftoverskud.

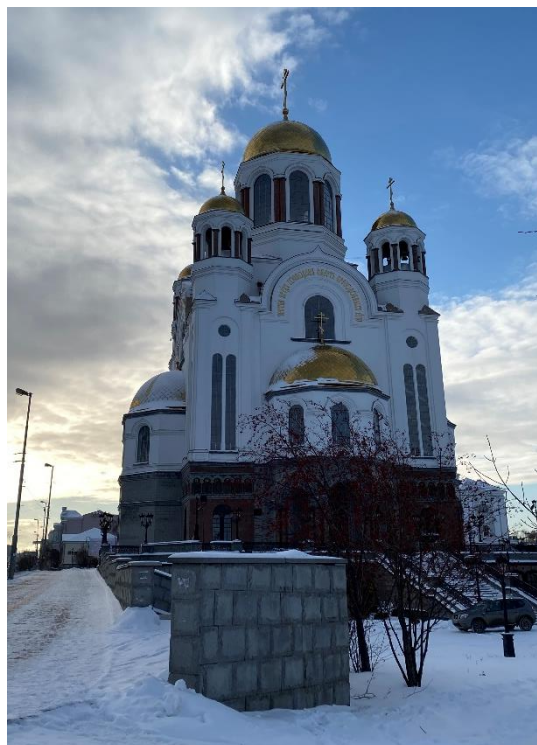
Efter medaljer- og præmieoverrækkelsen gik turen tilbage til hotellet og noget tiltrængt mad.

Så status på klassisk EM er to løftere og to medaljer. Det kan vi ikke just klage over

24. november:

Det var i dag hviledag. Ad flere omgange havde vi forsøgt at få en aftale om den obligatoriske coronatest. Og til sidst var det lykkedes Mads at få en tid til os i dag klokken 9. Så dette var dagens projekt og vi havde afsat formiddagen til dette. Som aftalt holdte der en bus foran hotellet til aftalt tid. En ungarener en russer og os seks danskere skulle testes. Vi blev kørt til en klinik, hvor de klarede sådanne sager og vi fik således både en pind i begge næsebor og halsen. Men det havde vidst ikke hørt det med at sådan en pind skal stikkes heelt ned i halsen og snurres mindst 37 gange rundt i næsen, Så det var ganske hurtigt overstået og få minutter senere var de færdige og på vej tilbage til hotellet. Det hele tog en lille time, så vi havde pludselig god tid. Vi blev enige om en lille gåtur rundt i byen. Første stop var den imponerende "Chruch on Blood in Honour of All Saints Resplendent in the Russian Land"-kirke, der så ganske imponerende ud på afstand, men dog var endnu mere imponerende udsmykket indvendig, hvor næsten alle flader var flot bemalet. Kirken er bygget på det sted hvor Zar Nikolaj II og resten af hans familie blev slået ihjel af bolsjevikkerne i 1918.

Efter de gejstlige indtryk var det tid til at se hvordan russerne har indrettet Jekaterinburg. Og til dette var en 360 graders udkigsplatform på 52. etage af en skyskraber helt ideel. Den runde røde bygning med kuppel-taget, der kan anes på den højre bred, er der hvor stævnet afholdes.

Efter sådan en flot udsigt, så var det tid til lidt mad, og her var det ganske belejligt at der på etagen nedenunder, netop lå en restaurant.

Efter et velfortjent måltid gik vi tilbage til hotellet hvor resten af dagen blev tilbragt for at lade op til i morgen.